

Debreceni Ítéltábla

Bf.III.343/2007/3.szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Debreceni Ítéltábla a Debrecenben, 2007. évi szeptember hó 13. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

végzést:

Az emberölés büntette miatt vádlott neve ellen indult büntető ügyben a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 2007. évi március hó 26. napján kihirdetett 5.B.756/2006/13. számú ítéletét helybenhagyja.

A vádlott által az első fokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt is beszámítja a szabadságvesztés büntetés tartamába.

A nyilvános ülésen 3.000 (háromezer) Ft, a vádlottat terhelő bűnügyi költség merült fel.

Indokolás:

A megyei bíróság ítélete ellen az ügyész a vádlott terhére a büntetés súlyosítása - mind a fő-, mind a mellékbüntetés tartamának a felemelése érdekében - jelentett be fellebbezést.

vádlott neve vádlott és a védője enyhítésért fellebbeztek.

A fellebbviteli főügyészség az ügyészi fellebbezést változatlan tartalommal, ám kiegészítéssel tartotta fenn. Az átiratában eljárási szabálysértés okából ... tanúvallomásának a bizonyítékok köréből történő kirekesztését, érdemben a nyilvános ülésen a büntetés súlyosításával az ítéletnek az ügyészi fellebbezés szerinti megváltoztatását indítványozta.

Az ítéltábla a Be. 348. §-ának (1) bekezdése értelmében a fellebbezésekkel megtámadott ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbírált. Megállapította, hogy az első fokú bíróság az eljárást túlnyomórészt a büntetőeljárási szabályok betartásával folytatta le. Eljárási szabálysértés a bizonyítékok értékelése és mérlegelése körében volt tettenérhető. ... tanúvallomására utalást - 4. oldal utolsó előtti és utolsó bekezdés -

mellőzni szükséges, minthogy a Be. 78. §-ának (4) bekezdésében foglaltakra figyelemmel a gyanúsított kihallgatás előtt a vádlott részéről a helyszínen intézkedő rendőrnek a cselekmény elkövetésére tett közlése bizonyítékként nem értékelhető. A vádlottnak a Be. 117. §-ának (2) bekezdésében írt jogaira történő figyelmeztetésére ugyanis ezt megelőzően nem került sor.

A vádlott az eljárás során mindvégig beismerő vallomást tett, a tárgyalási szakban megváltoztatott, s a sértett támadását hangsúlyozó védekezésében is elismerte a bűnösségét. A vádlott vallomása mellett a kihallgatott tanúk vallomása szolgált alapul a tényállás megállapításához, s a bizonyítékok tükrében az a vádlotti védekezés nem vezetett eredményre, miszerint a sértett volt az, aki megtámadta őt.

A bizonyítékok értékelése és mérlegelése körében írtak helytállóak, az megfelel a bizonyítás anyagának, s a végül senki által nem vitatott tényállás is túlnyomórészt megalapozott. A bizonyítékok közül azonban ... tanúvallomását ki kellett rekeszteni a már hivatkozott eljárási szabálysértés miatt.

A tényállás hiányosságában megnyilvánuló kisebb fokú megalapozatlanság - Be.

351. § (2) bekezdés b/ pont - az iratok tartalma alapján kiküszöbölhető volt. A Be. 352. § - a (1) bekezdésének a/ pontjára figyelemmel a következők rögzítése is szükséges a tényállásban:

A vádlott és leánya közös tulajdonát képezi egy kb. 600.000 Ft értékű ház.

vádlott neve vádlott az elkövetés idején a cselekménye veszélyességének felismerésére és a felismerésnek megfelelő magatartás tanúsítására szokványos jellegű alkoholos befolyásoltságának mértékétől függően volt képes, a vizsgálat idején a megfelelő felismerésre és magatartás tanúsítására képes volt.

A vádbeli napon a délutáni órákban a vádlott is elfogyasztott egy pohár bort és egy felest.

A szúráshoz használt kés a közepénél 17 mm széles volt, a nyele pedig 12 cm hosszú.

A szúrás bemeneti nyílása 25 mm volt, s annak következtében 1200 ml-nyi vérgyülem-képződés jött létre.

Az előzőekben jelzett kiegészítésekkel a tényállás már mindenben megalapozott, a Be. 352. §-ának (2) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban irányadó

A tényállásból a vádlott bűnösségére levont következtetés okszerű és a cselekmény jogi minősítése is helyes. E körben nem vitatható az eshetőleges szándék megállapítása sem, hiszen a vádlott nyilvánvalóan nem akarta, nem kívánta a sértett halálát, azonban a konkrét cselekvőségét elemezve számolnia kellett a ténylegesen bekövetkezett eredménnyel.

A büntetés kiszabása körében feltárt alanyi és tárgyi bűnösségi körülmények közül a cselekmény ittas állapotban történő elkövetésére hivatkozás mellőzendő, hiszen a vádlottnak az elkövetés idejére vonatkozó aktuális alkohol-fogyasztására, alkoholos befolyásoltságára semmiféle adat nem áll rendelkezésre. Mindössze azt lehetett tényként rögzíteni, hogy a délutáni órákban milyen mennyiségű és fajtájú alkoholt ivott. Az

enyhítőként értékelt beismerő vallomással kapcsolatban pedig annyi pontosítás szükséges, hogy a vádlott a tárgyalási szakban is elismerte a bűnösségét.

Az ítélet tábla az első fokú bíróság által alkalmazott joghátrány mértékét megfelelőnek tartotta, a nagyobb számú súlyosító körülmény ellenére nem merült fel a fő- és a mellékbüntetés súlyosításának a szükségessége. Ez ellen hatott az eredményhez fűződő eshetőleges szándék, valamint sértetti közrehatásnak ugyan nem minősülő, ám mindenképpen a vádlott tettét érzelmileg és indulatilag motiváló, s azt kiváltó és elítélendő magatartás. A 7 évi börtön-büntetés - a végrehajtási fokozat jogszabályi alapját a Btk. 43. §-ának a/ pontja tartalmazza - biztosítja a Btk. 37. §-ában írt büntetési célok elérését, megfelel az általános és az egyéni megelőzés követelményeinek is. Ugyanakkor a büntetés enyhítése mellett szóló további körülmények nem voltak feltárhatók, hiszen az első fokú bíróság valamennyit már értékelte és figyelembe vette, amikor a büntetési tétel alsó határához - 5 év - közeli mértékű szabadságvesztés büntetést szabott ki. Összegezve tehát a fellebbezések sem a súlyosítás, sem az enyhítés irányába nem vezethettek eredményre.

Az első fokú bíróság a járulékos kérdésekben - bűnjelek, bűnügyi költség - is helyesen rendelkezett.

Az ítélet tábla a fellebbezéseket a Be. 361-362. §-aiban szabályozott nyilvános ülésen bírálta el, s a kifejtetteknek megfelelően az első fokú bíróság ítéletét a Be. 371. §-ának (1) bekezdése alapján helyben hagyta.

A vádlott előzetes letartóztatásának további beszámítása a Btk. 99. §-ának (1) és (2) bekezdésén alapul, míg a nyilvános ülésen felmerült bűnügyi költség megállapításáról és a vádlott kötelezéséről a Be. 381. §-ának (1) bekezdése alapján határozott.

Debrecen, 2007. évi szeptember hó 13. napján

Dr. Ficsór Gabriella sk. a tanács elnöke, Dr. Elek Margit sk. a tanács tagja-előadó-, Dr. Diószegi Attila sk. a tanács tagja

Záradék:

A Hajdú-Bihar megyei Bíróság 5.B.756/2006/13. számú ítélete a másodfokú végzéssel jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Debrecen, 2007. évi szeptember hó 13. napján

. Ficsór Gabriella sk.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelél:

kiadó